Dosarul nr. 3r-158/24; (2-23188643-02-3r-12042024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (judecător Sîrbu Victor)

D E C I Z I E

16 mai 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de Braga Valentina, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 februarie 2024, prin care a fost respinsă cererea reclamantei privind dispunerea sistării lucrărilor executate,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Braga Valentina către Agenția de Mediu, terț Zamostean Chiril, cu privire la anularea actului administrativ individual,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 29 decembrie 2023 Braga Valentina a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de Mediu, solicitând: anularea Acordului de Mediu nr.10*****3 din 30.10.2023, eliberat Beneficiarului pentru obiectul „Spațiu comercial și parcaj deschis", identificat ca un singur obiect comercial cu un parcaj de 26 autoturisme, care contravine realității și conduc la încălcarea legislației și a documentelor normative în urbanism, construcții, mediu, sanitare la obiectul pornit de pe str. M. Eminescu nr.2 și M. Eminescu nr.4, or. Hâncești, ținând cont și de încălcarea hotărârilor instanțelor judecătorești obligatorii și irevocabile pronunțate anterior pe același subiect abordat și la aceleași adrese, precum sunt: hotărârea Judecătoriei Hâncești cu acțiune de contencios administrativ, nr. 3CA-24 din 28.11.2003; decizia și încheierea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău nr. 2a-2404/07 din 25.10.2007 și din 08.04.2009; decizia Colegiului Civil și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.2ra-672/08 din 07.05.2008, precum și Titlurilor de executare a Curții de Apel Chișinău din 25.10.2007 și a Oficiului de Executare Hâncești nr.236-10 din 21.05.2010; dispunerea sistării lucrărilor executate contrar actelor normative prin ridicarea nivelului terenurilor mai mult de 2,0 metri și a gardului la o înălțime de circa 3,0m. (mai înalt decât ferestrele laterale ale casei de locuit de pe str. M. *****) și construirea obiectelor începute pe str. M.***** - ***** or. Hâncești (învecinate cu str. *****), precum sînt parcare auto și/sau piața agricolă, care nu respectă normativul distanței de amplasare, a reglementărilor PUG al orașului și activităților desfășurate cu încălcări de mediu, care contravin prevederilor Legii nr.835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, Legii nr.163 din 09-07-2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, NCM B.01.05.2019 (Ordinul Min. Economiei și Infrastructurii nr.97 din 12.04.2019), a prevederilor art. 4, art. 17, art. 21 ale Legii nr. 10 din 03.02.2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, a prevederilor art. 2, lit. c) și art. 7, art. 10 toate subpunctele ale Legii nr. 86 din 29-05-2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, și anexa nr. 2, pct 10 (capit. "Infrastructura"), precum și art. 3 alin.

d) din Legea nr.1515 din 16.06.1993 privind protecția mediului înconjurător, altor acte normative.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 martie 2024, s-a dispus introducerea în proces în calitate de terț a lui Zamostean Chiril. (f.d. 63-64)

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 februarie 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reclamantei privind dispunerea sistării lucrărilor executate contrar actelor normative prin ridicarea nivelului terenurilor mai mult de 2,0 metri și a gardului la o înălțime de circa 3,0m. (mai înalt decât ferestrele laterale ale casei de locuit de pe str. M. *****) și construirea obiectelor începute pe str. M.***** - ***** or. Hâncești (învecinate cu str. *****), precum sînt parcare auto și/sau piața agricolă, formulată în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Braga Valentina către Agenția de Mediu cu privire la anularea actului administrativ individual.

Solicitarea recurentului:

La 14 martie 2024 Braga Valentina a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 februarie 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu adoptarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a Acordului de mediu nr. 10*****3 din 30.10.2023.

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la data de 15 februarie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă prin intermediul oficiului poștal la 14 martie 2024, astfel încît, în lipsa unor probe ce ar dovedi cert data recepționării încheierii cu mai mult de 15 zile de pînă la depunerea recursului, Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului s-a invocat că soluția instanței de fond este neîntemeiată. În opinia recurentei, prima instanță nefondat a invocat că reclamantul formulând cererea de suspendare a actului administrativ contestat, nu a îndeplinit condițiile impuse prin normele legale și nu a invocat argumente clare și bine determinate ce ar putea fi reținute ca fiind argumentate, ce nu a demonstrat existența unor temeiuri de suspendare.

Reiterează recurenta că cererea de suspendare a fost depusă în coraport cu acțiunea în contencios administrativ întru contestarea legalității Acordului de Mediu nr. 10*****3 din 30.10.2023, eliberat Beneficiarului pentru obiectul „Spațiu comercial și parcaj deschis”, identificat ca un singur obiect comercial cu un parcaj pentru 26 autoturisme, care contravine realității și conduc la încălcarea legislației și a documentelor normative în urbanism, construcții, mediu, sanitare la obiectul pornit de pe str. M. Eminescu nr.2 și nr.4, or. Hîncești, ținînd cont și de încălcarea hotărîrilor instanțelor judecătorești obligatorii și irevocabile pronunțate anterior pe același subiect abordat și la aceleași adrese, precum sînt: Hotărîrea Judecătoriei Hîncești cu acțiune de contencios administrativ, nr. 3CA-24 din 28.11.2003; Decizia și încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău nr.2a-2404/07 din 25.10.2007 și din 08.04.2009; Decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.2ra-672/08 din 07.05.2008, precum și Titlurilor de executare a Curții de Apel Chișinău din 25.10.2007 și a Oficiului de Executare Hîncești nr.236-10 din 21.05.2010.

Având la bază și nerespectarea normativul distanței de amplasare, a reglementărilor PUG al orașului și activităților desfășurate cu încălcări de mediu, care contravin prevederilor Legii nr.835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, Legii nr. 163 din 09-07-2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, NCM B.01.05.2019 (Ordinul Min. Economiei și Infrastructurii nr.97 din 12.04.2019), a prevederilor art.4, art.l7, art.21 ale Legii nr. 10 din 03.02.2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, a prevederilor art.2, lit. c) și art.7, art. 10/toate subpunctele ale Legii nr.86 din 29-05-2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, și anexa nr.2, pct. 10 (capit. ”Infrastructura”), precum și art.3, alin. d) din Legea nr.l5I5 din 16.06.1993 privind protecția mediului înconjurător, altor acte normative.

Comunicarea actelor:

Colegiul a notificat intimatul și terțul despre depunerea recursului, oferindu-i un termen pentru prezentarea referinței.

La 02 mai 2024 reprezentantul intimatului Agenția de Mediu a depus referință, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, la 05 mai 2023 Braga Valentina s-a adresat către Agenția de Mediu cu o cerere, prin care a solicitat retragerea actelor emise și coordonărilor la obiectul de construcție (piața agricolă și/sau parcarea auto), pornit în ianuarie anul 2023 pe sectoarele terenurilor de pe adresa str. M.***** și M. Eminescu nr.4 din mun. Hâncești, învecinate cu casa și gospodăria sa de pe str. *****, referitor la evaluarea efectelor acestor obiecte private asupra mediului și sănătății populației din vecinătate, ce stabilește permisiunea realizării lor.

La 18 mai 2023 Agenția de Mediu a expediat în adresa Valentinei Braga răspunsul nr. 05/32/2023, comunicând că în cadrul verificării alegațiilor petentei nu au fost identificate careva corespondențe dintre Agenția de Mediu și persoanele care întrunesc să dezvolte activități economice pe adreseze menționate în petiție, respectiv, în adresa acestora nu au fost eliberate careva autorizați de funcționare. În asemenea circumstanțe, Agenția Mediului a considerat că autoritatea publică locală și Inspectoratul pentru Protecția Mediului se fac responsabili de

verificările ce se impun întru confirmarea sau infirmarea celor expuse în petiție, iar ulterior de intervenit în caz de necesitate în modul corespunzător. (f.d. 20)

La 30 octombrie 2023 Agenția de Mediu urmare examinării cererii f/n din 24.10.2023 privind efectuarea evaluării prealabile a impactului asupra mediului a activității planificate „Spațiu comercial și parcaj deschis pe terenul cu nr. cadastral 53012041468 amplasat în mun. Hîncești, intravilan", înregistrate cu nr. 3669/1-33326 din 24.10.2023, în cadrul desfășurării procedurii de evaluare prealabilă conform prevederilor Legii nr. 86 din 29 mai 2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, a decis că nu este necesară efectuarea evaluării impactului asupra mediului pentru activitatea planificată. Totodată, au fost enumerate condiții care urmează a fi respectate la elaborarea documentației de proiect, ținând cont de particularitățile specifice ale locului de amplasare a activității planificate. (f.d. 27-29)

La 20 decembrie 2023 Braga Valentina a depus la Agenția de Mediu o petiție (cererea prealabilă), prin care a solicitat anularea Acordului de Mediu nr. 110*****3 din 30 octombrie 2023, eliberat beneficiarului pentru obiectul „Spațiu comercial și parcaj deschis”, identificat ca un singur obiect comercial cu un parcaj pentru 26 autoturisme, care contravine realității în teritoriu (2 obiecte cu adrese separate) și legislației. (f.d. 5-7, dosar administrativ).

La 28 decembrie 2023 Agenția de Mediu a emis răspunsul nr. 05/134/2023, prin care cererea prealabilă depusă de Braga Valentina a fost respinsă ca inadmisibilă și neîntemeiată, fiind invocat că actele emise de Agenție în această speță sunt legale și întemeiate. (f.d. 18-19)

La 29 decembrie 2023 Braga Valentina a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva Agenției de Mediu, solicitând:

- anularea Acordului de Mediu nr.10*****3 din 30.10.2023, eliberat Beneficiarului pentru obiectul „Spațiu comercial și parcaj deschis”, identificat ca un singur obiect comercial cu un parcaj pt 26 autoturisme, care contravine realității și conduc la încălcarea legislației și a documentelor normative în urbanism, construcții, mediu, sanitare la obiectul pornit de pe str. M. Eminescu nr.2 și M. Eminescu nr.4, or. Hîncești, ținând cont și de încălcarea hotărârilor instanțelor judecătorești obligatorii și irevocabile pronunțate anterior pe același subiect abordat și la aceleași adrese, precum sunt: hotărârea Judecătoriei Hîncești cu acțiune de contencios administrativ, nr. 3CA-24 din 28.11.2003; decizia și încheierea Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău nr. 2a-2404/07 din 25.10.2007 și din 08.04.2009; decizia Colegiului Civil și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.2ra-672/08 din 07.05.2008, precum și Titlurilor de executare a Curții de Apel Chișinău din 25.10.2007 și a Oficiului de Executare Hîncești nr.236-10 din 21.05.2010;

- dispunerea sistării lucrărilor executate contrar actelor normative prin ridicarea nivelului terenurilor mai mult de 2,0 metri și a gardului la o înălțime de circa 3,0m. (mai înalt decât ferestrele laterale ale casei de locuit de pe str. M. *****) și construirea obiectelor începute pe str. M.***** - ***** or. Hîncești (învecinate cu str. *****), precum sînt parcare auto și/sau piața agricolă, care nu respectă normativul distanței de amplasare, a reglementărilor PUG al orașului și activităților desfășurate cu încălcări de mediu, care contravin prevederilor Legii nr.835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, Legii nr.163 din 09-07-2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, NCM B.01.05.2019 (Ordinul Min. Economiei și Infrastructurii nr.97 din 12.04.2019), a prevederilor art. 4, art. 17, art. 21 ale Legii nr. 10 din 03.02.2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice, a prevederilor art. 2, lit. c) și art. 7, art. 10 toate subpunctele ale Legii nr. 86 din 29-05-2014 privind evaluarea impactului asupra mediului, și anexa nr. 2, pct 10 (capit. ”Infrastructura”), precum și art. 3, alin. d) din Legea nr.1515 din 16.06.1993 privind protecția mediului înconjurător, altor acte normative.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 februarie 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reclamantei privind dispunerea sistării lucrărilor executate contrar actelor normative prin ridicarea nivelului terenurilor mai mult de 2,0 metri și a gardului la o înălțime de circa 3,0m. (mai înalt decât ferestrele laterale ale casei de locuit de pe str. M. *****) și construirea obiectelor începute pe str. M.***** - ***** or. Hîncești (învecinate cu str. *****), precum sînt parcare auto și/sau piața agricolă, formulată în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Braga Valentina către Agenția de Mediu cu privire la anularea actului administrativ individual.

La 14 martie 2024 Braga Valentina a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 februarie 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu adoptarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a Acordului de mediu nr. 10*****3 din 30.10.2023.

Analizând cererea de recurs, Completul judiciar a stabilit că cererea recurentei Braga Valentina privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii formulată în cererea de recurs, diferă de cerința formulată în cadrul examinării cauzei în prima instanță, pe marginea căreia a fost emis actul judecătoresc contestat.

Din cererea de recurs rezultă că, recurenta Braga Valentina a completat motivele invocate în susținerea cererii de asigurare a acțiunii, cu toate că prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 ianuarie 2024 participanților la proces a fost acordat termen pentru a se expune pe marginea cererii de asigurare, termen în interiorul căruia reclamanta a avut posibilitate să completeze motivele de fapt și de drept, iar invocarea argumentelor noi la etapa examinării cauzei în ordine de recurs este inacceptabilă, respectiv argumente noi nu pot fi reținute de instanța de recurs și nu pot constitui obiect de examinare. Or, instanța de recurs este investită cu competența efectuării controlului judiciar asupra actului judecătoresc emis de prima instanță, prin verificarea respectării procedurii și corectitudinii aplicării normelor materiale, astfel că nu este în drept să examineze de fapt o nouă cerere care nu a constituit obiect al examinării în prima instanță.

Prin urmare, instanța de recurs nu va lua în considerare argumentele noi formulate de Braga Valentina la etapa examinării cauzei în ordine de recurs, întrucât în caz contrar, va fi încălcat principiul nemijlocirii și contradictorialității, reglementate de art. 42 și 43 din Codul administrativ.

În lumina celor relatate, instanța de recurs va efectua controlul judiciar asupra încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 februarie 2024, luând în considerare argumentele invocate de reclamant în cererea de asigurare a acțiunii depusă în prima instanță și cele invocate în dezacord cu acul judecătoresc contestat, argumentele noi urmând a fi lăsate fără apreciere, întrucât recurenta a depășit etapa la care ar putea să completeze cererea sa cu argumente noi.

Conform art. 214 alin. (1) și (4) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința

temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Conform art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Art. 2 alin. (2) Cod administrativ, stabilește că anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținîndu-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Instanța reține că, potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate supra se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

În accepțiunea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, existența unei hotărâri judecătorești inexecutorii constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 din Convenție (Hornsby vs Grecia), acest drept devine iluzoriu dacă sistemul legal intern al statului respectiv ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul uneia dintre părți. Este de neconceput ca articolul 6 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților - proceduri care sunt echitabile, publice și se desfășoară într-un termen cât mai scurt cu putință - fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești; a interpreta articolul 6 ca referindu-se exclusiv la accesul în justiție și la desfășurarea procedurilor ar duce la situații incompatibile cu principiile statului de drept pe care statele contractante s-au obligat să le respecte atunci când au ratificat Convenția (Golder vs Marea Britanie). În interpretarea articolului 6, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie privită ca parte integrantă a unui „proces”, mai mult, Curtea a acceptat deja acest principiu în unele cazuri referitoare la durata procedurilor (Zappia vs Italia).

Prima instanță corect a stabilit că, reclamanta concomitent cu pretențiile din cererea de chemare în judecată a solicitat aplicarea măsurilor asiguratorii prin sistarea lucrărilor executate, după cum pretinde, contrar actelor normative, prin ridicarea nivelului terenurilor mai mult de 2,0

metri și a gardului la o înălțime de circa 3,0m. (mai înalt decât ferestrele laterale ale casei de locuit de pe str. M. *****) și construirea obiectelor începute pe str. M.***** - ***** or. Hîncești (învecinate cu str. *****), precum sînt parcare auto și/sau piața agricolă.

Judecătorul primei instanțe corect a stabilit că, prin prezenta acțiune reclamanta Braga Valentina a solicitat anularea Acordului de Mediu nr.10*****3 din 30.10.2023.

Respectiv, judecătorul primei instanțe corect a observat o distincție esențială între natura solicitărilor formulate de partea reclamantă și obiectul unei acțiuni de suspendare a unui act administrativ.

În mod specific, reclamantul nu a solicitat suspendarea actului administrativ per se, în acest caz, Acordul de Mediu nr. 10*****3 emis la data de 30.10.2023, doar a solicitat în mod direct sistarea lucrărilor de construcție și executare derulate pe proprietățile situate pe strada M.***** - *****, oraș Hîncești.

Din perspectiva juridică, solicitarea de sistare a lucrărilor de construcție și executare intră într-o zonă procedurală distinctă față de contestația actului administrativ în sine.

În esență, cererea reclamantului nu vizează suspendarea acordului de mediu din punct de vedere legal, ci își propune oprirea fizică a activităților de construcție pe baza presupunerii că acestea sunt realizate în disconformitate cu prevederile legale și normative.

Astfel, judecătorul primei instanțe just a stabilit că solicitarea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, în particular sistarea lucrărilor de construcție și executare, depășește cadrul și scopul principal al litigiului.

În esență, partea reclamantă își concentrează acțiunea pe anularea acordului de mediu. În acest context, cererea de suspendare a lucrărilor de construcție și executare nu se aliniază direct cu obiectul disputei, care se axează pe validitatea juridică a acordului de mediu, nu pe activitățile de construcție.

Astfel, o măsură de asigurare adecvată într-un litigiu trebuie să fie legată de natura și obiectivele specificate ale cauzei în discuție. În cazul de față, obiectivul reclamantului este clar definit, ca fiind anularea acordului de mediu. Prin urmare, aplicarea unei măsuri de asigurare care să stipuleze sistarea lucrărilor de construcție nu corespunde direct și specific cu scopul anulării acordului de mediu. Măsura solicitată de a opri lucrările de construcție, este excesivă în raport cu obiectul litigiului, care se concentrează pe aspectele juridice ale acordului de mediu, nu pe implementarea fizică a proiectelor de construcție.

De asemenea, instanța subliniază necesitatea ca măsurile de asigurare aplicate să fie proporționale și direct relevante pentru rezolvarea disputei juridice în cauză. Solicitarea de sistare a lucrărilor de construcție poate avea consecințe semnificative pentru partea adversă și pentru derularea proiectelor în discuție, fără a contribui efectiv la clarificarea legalității acordului de mediu contestat.

Prin urmare, instanța consideră că o astfel de măsură depășește cadrul legal și necesitățile specifice ale litigiului actual, neaducând un aport direct la determinarea legalității acordului de mediu.

Iar, formularea de către recurent la etapa examinării cauzei în ordine de recurs, a cererii privind suspendarea executării Acordului de Mediu contestat, nu poate servi ca temei de anulare a încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, or, după cum s-a menționat supra, instanța de recurs verifică legalitatea actului judecătoresc emis asupra cererii formulate de participantul la proces la etapa examinării cauzei în prima instanță și nu examinează o altă cerere care nu a constituit obiect al dezbaterilor în cadrul instanței de fond.

La fel, Completul judiciar consideră că judecătorul instanței de fond corect a remarcat că legislația administrativă, în special Codul administrativ, are ca obiectiv primordial aplicarea riguroasă și responsabilă a normelor juridice. În acest context, este esențial de remarcat că prevederile art. 174 și 175 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile în situația de față, deoarece litigiul adus în fața instanței se încadrează în sfera contenciosului administrativ, și nu în cea a litigiilor de natură civilă contencioasă. Această distincție este fundamentală, deoarece mecanismele și principiile de soluționare a disputelor în cele două domenii diferă semnificativ în ceea ce privește procedurile și obiectivele urmărite.

Prin urmare, mecanismul de asigurare a acțiunii în contencios administrativ este reglementat cu exclusivitate de dispozițiile art. 214 din Codul administrativ. Acesta stabilește în mod clar că suspendarea executării unui act administrativ individual contestat, este o prerogativă a instanței de judecată, care examinează acțiunea în contextul contenciosului administrativ.

Astfel, în lumina prevederilor art. 214 din Codul administrativ, este evident că cererea de suspendare a executării actului administrativ individual contestat trebuie să fie analizată și judecată în stricta conformitate cu regulile și procedurile stabilite pentru contenciosul administrativ. Aceasta înseamnă că aplicarea mecanismelor procedurale specifice litigiilor civile contencioase, cum ar fi cele descrise în articolele 174 și 175 din Codul de procedură civilă, nu este pertinentă și nu poate fi invocată în contextul procedurilor de contencios administrativ.

Totodată, Completul judiciar consideră necesar de a explica reclamantei că, lăsarea fără examinare a cererii reclamantei formulate la etapa examinării cauzei în ordine de recurs privind suspendarea executării Acordului de Mediu nr. 10*****3 din 30.10.2023, nu o lipsește de dreptul de a înainta o astfel de cerere cu respectarea normelor de procedură, inițial primei instanțe, și abia ulterior, în caz de dezacord cu soluția judecătorului emisă pe marginea cererii respective, să o conteste la instanța ierarhic superioară.

Astfel, dat fiind că argumentele recursului formulate în dezacord cu actul judecătoresc contestat sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru anularea încheierii contestate, Colegiul conchide că recursul declarat este integral nefondat și pasibil de a fi respins.

Reieșind din cele expuse, dat fiind că instanța de recurs a constatat netemeinicia motivelor invocate de recurent, combătute integral prin argumentele expuse și concomitent a constatat legalitatea încheierii contestate prin prisma constatărilor expuse supra, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de Braga Valentina.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 15 februarie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore